

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν» (ἀπό εὐχή τῆς θείας λατρείας)

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 11

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀδελφοί μου χριστιανοί, πρέπει νά τό νοήσουμε ὅτι στήν ζωή αὐτή ἤρθαμε γιά νά βροῦμε τόν Θεό, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Καί ἐμεῖς ἀνήκουμε στόν Χριστό, γιατί εἴμαστε βαπτισμένοι στό ὄνομά Του καί μπήκαμε στήν οἰκογένειά Του, πού λέγεται Ἐκκλησία. Μήν ξεχνᾶμε, ἀγαπητοί μου, ὅτι εἴμαστε βαπτισμένοι καί χρισμένοι. Μέ τό βάπτισμά μας ἀποσβέστηκε ἐκείνη ἡ παλαιά μας ἐνοχή τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ καί μέ τό χρίσμα λάβαμε τήν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χωρίς τήν ὁποία δέν μποροῦμε νά κάνουμε οὔτε ἓνα βῆμα στήν πνευματική μας ζωή. Τό κακό ὅμως, ἀδελφοί, πού παθαίνουμε στήν ζωή μας εἶναι ὅτι μέ τίς ἁμαρτίες πού κάνουμε, χάνουμε τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, πού πήραμε μέ τό ἅγιο βάπτισμα. Καί ὅλο - κι ὅλο ἡ πνευματική ζωή τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι νά ξανα- πάρει τήν Χάρη τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καί νά γίνει «χαριτωμένος».

Πρέπει νά ξέρετε ὅμως, χριστιανοί μου, ὅτι τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν πορεία μας πρός τόν Θεό καί γιά ὅλα τά ἔργα μας, τήν παίρ- νουμε μέ τόν προσωπικό μας ἀγώνα, ἀλλά μέσα στήν Ἐκκλησία. Τήν παίρνομε μέ τά ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα μέ τό ἀνώτερο ἀπό ὅλα τά Μυστήρια, πού εἶναι τό κύριο Μυστήριο, μέ τήν Θεία Εὐχαριστία, τήν Θεία Λειτουργία πού λέγομε. Στήν Θεία Λειτουργία ὁ ἱερέας εὐχεται στόν Θεό λέ- γοντας καί παρακαλώντας «κατάπεμψον τό Πνεῦμά Σου τό Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς». Καί ἔρχεται πραγματικά τό Ἅγιο Πνεῦμα σέ ὅλη τήν σύναξη τῶν πιστῶν χρι- στιανῶν, γι' αὐτό καί στό τέλος λέγομε ἐκεῖνο τό ὠραῖο, τό «εἶδομεν τό Φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον»!

Γι' αὐτό, ἀδελφοί, πρέπει νά ἐκκλησιάζεστε, γιά νά παίρνετε τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά στήν Θεία Λειτουργία γίνεται καί τό ἄλλο, τό πολύ μεγάλο, τό ἀνώτερο ἀπ' ὅλα: Στήν Θεία Λειτουργία κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα Τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐνωνόμαστε μαζί Του. Αὐτό ὅμως τό «ἐνωνόμαστε» πού εἶπα ἐξαρτᾶται ἀπό μᾶς. Γιατί γιά τόν Θεό εἶναι ἀδύνατον νά ἐνωθεῖ μέ ἀκάθαρτο. Αὐτό δέν τό μπορεῖ ὁ Θεός. Καί ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, λοιπόν, πού παίρνει ὁ καθένας στήν

Θεία Λειτουργία καί τό κατά πόσον ένώνεται σ'αυτήν μέ τόν Χριστό κατά τήν θεία Κοινωνία έξαρτᾶται ἀπό τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς του. Γι' αὐτό ὁ ἀγώνας μας πρέπει νά εἶναι στό νά καθαρίσουμε τήν καρδιά μας ἀπό τά ἁμαρτωλά μας πάθη. Ἀρχίστε, ἀδελφοί, μέ τήν προσευχή στήν Παναγία, ζητώντας τήν εὐχή Της, καί θά τό πετύχετε. Μή παραλείπετε ἀκόμη καί τό νά μελετᾶτε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Τά βασικά βιβλία πού πρέπει ὀπωσδήποτε νά διαβάσετε εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή καί οἱ βίοι τῶν ἁγίων. Ὅλα τά σπίτια πρέπει νά ἔχουν τό ἅγιο καί ἱερό Εὐαγγέλιο καί νά διαβάσετε, χριστιανοί μου, κάθε μέρα ἕνα κεφάλαιο ἢ ὅσο μπορεῖτε.

Καλή δύναμη σέ ὅλους μας γιά νά ζήσουμε τήν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ γλυκύτερη ἀπό ὅλες τίς ἀγάπες.

Μέ πολλές εὐχές, † Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

Ὁ ἅγιος Γέροντας Πορφύριος ἐπίμονα δίδασκε ὅτι πρέπει ἡ ἀγάπη μας στό συνάνθρωπό μας νά εἶναι τόση, ὥστε νά τόν βλέπουμε ὡς τόν ἑαυτό μας. Μιά περίοδο εἶχε παρακαλέσει ἕνα πνευματικό του τέκνο καί τοῦ εἶχε φωτοτυπήσει τό κατωτέρω κείμενο τοῦ Ἁγίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου, τό ὁποῖο μοίραζε στους ἐπισκέπτες του:

«Ὅλους τούς πιστούς ὀφείλομε νά τούς βλέπουμε σάν ἕνα, καί νά σκεπτόμαστε ὅτι στόν καθένα ἀπό αὐτούς εἶναι ὁ Χριστός. Καί νά ἔχουμε γιά τόν καθένα τέτοια ἀγάπη, ὥστε νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά θυσιάσωμε γιά χάρη του καί τή ζωή μας. Γιατί ὀφείλομε νά μή λέμε οὔτε νά θεωροῦμε κανένα ἄνθρωπο κακό, ἀλλά ὅλους νά τούς βλέπουμε ὡς καλούς. Κι ἂν δῆς ἕνα ἀδελφό νά ἐνοχλῆται ἀπό πάθη, νά μή τόν μίσσης αὐτόν, μίσσησε τά πάθη, πού τόν πολεμοῦν. Κι ἂν τόν δῆς νά τυραννῆται ἀπό ἐπιθυμίες καί συνήθειες προηγούμενων ἁμαρτιῶν, περισσότερο σπλαχνίσου τον, μή τυχόν δοκιμάσης καί σύ πειρασμό, ἀφοῦ εἶσαι ἀπό ὑλικό πού εὐκόλα γυρίζει ἀπό τό καλό στό κακό. Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν ἀδελφό σέ προετοιμάζει ν' ἀγαπήσης περισσότερο τό Θεό. Τό μυστικό, λοιπόν, τῆς ἀγάπης πρὸς τό Θεό εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τόν ἀδελφό. Γιατί, ἂν δέν ἀγαπᾶς τόν ἀδελφό σου, πού τόν βλέπεις, πῶς εἶναι δυνατό ν' ἀγαπᾶς τό Θεό, πού δέν τόν βλέπεις;

«Ὁ γάρ μή ἀγαπῶν τόν ἀδελφόν, ὃν ἑώρακε, τόν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;» (Α' Ἰω. 4,20).

(Από τό βιβλίο τοῦ Κλείτου Ἰωαννίδη, Ο ΓΕΡΩΝ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ, Μαρτυρίες καί ἐμπειρίες, σελ. 47.)

Τό παρόν περιοδικό ἐκδίδει τό Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγ. Θεοδώρας Βάστας Μεγαλοπόλεως πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν τῶν προσκυνητῶν τῆς.